

סוכות

לו. זולת לסוכות

אַרְחָץ כְּפִי בְּנִקְיוֹן
בְּדַבְרֵי סֹכֶת גֵּיא חֲזִיוֹן
גָּדְלוֹ וְרוֹמְמוֹ בְּנוֹעַם הַגִּיוֹן
יֹשֵׁב בְּסֹתֶר עֲלִיוֹן

עמוד התוכן

עֲלִיוֹן | פְּאָרִי וּמְנוּסִי
אוֹמֵר לִי מַחְסִי

5

דִּילְגָתִים מִבֵּית עֲבָדִים מִמָּקוֹשׁ
הַמּוֹלִיכֶכֶם בַּמִּדְבָּר בְּלִי עֵיקוֹשׁ

לו. מקורות: קויפמן, גניזה 182 (רשימת ודר 149; 24-1, נ'); ט"ש ס"ח 110.100 (47-19 'ביום', על פיו מטור 25, ג²); ט"ש H 22.16 (8 (36-סוף, א); ט"ש ס"נ, מספרו לא ידוע, על פי הדפסת ע' פליישר בספרו 'היוצרות' (25 עד הסוף, על פיו טורים 48-47, ב); ט"ש H 3.3 (2-1 'סדר', ברשימה הכוללת תכנית ליטורגית לחג הסוכות, ג); מוצרי I 133 (רק ראש הפיוט נזכר). נדפס: אלבוגן, רשימת פיוטים, עמ' 172 (רק 2-1 'סדר'); שייבר, שני פיוטים לסוכות (=מחקרי גניזה, חלק עברי, עמ' 48-49; טורים 24-1); פליישר, למקורות צורת האזור, עמ' רכה-רכו (12-1); פליישר, היוצרות, עמ' 145-147.

כותרת: אחר נ' אחרת מסדס (תיבה זו בין השיטין) דר פינחס ג 1 כפי] לפניו מחוק בנקיון נ' בניקיון ג 2 בדבר ג

לו. סימונות מקראיות: תה' צא, א ואילך. 1 ארחץ ... בנקיון: תה' כו, ו, וראה מדרשו על חג הסוכות בויק"ר ל, ה (עמ' תש): "ארחץ בנקיון כפי", במקח ולא בגזל. דתנין תמן, לולב הגזול והיבש פסול'. והשווה לפתיחת הקדושתא הקלירית לא' דסוכות: 'ארחץ בנקיון כפות' (גולדשמידט-פרנקל, סוכות, עמ' 111). 2 בדברי וכו': בעסקי בעניין הסוכה שלעתיד לבוא, היא סוכתה של ירושלים ('גיא חזיון', על פי יש' כב, א). ולשון 'בדברי סדר' נופל על קריאה בציבור, ואולי יש כאן רמז להפטרות א' דסוכות בעמוס ט, יא (ראה בסוף המשלש בקדושתא הקלירית 'אִמְתִּי בחיל כפור', גולדשמידט-פרנקל, סוכות, עמ' 101) או ביש' ד, ה (בקדושתא המקבילה, 'ארחץ בנקיון כפות', שם עמ' 116), שתי הפטרות שעניינן סוכת דוד וגאולת ירושלים; ופליישר פירש את הדברים כהכרזת הפייטן על נושא שירו. 3 גדלו וכו': פנייה אל קהל ישראל (השווה תה' לד, ד). בנועם הגיון: בהגיון נעים, בדיבור נאה. 4 יושב וכו': את הקב"ה. 5 עליון: הקב"ה. פארי: תפארת. ומנוסי: ומגיני (השווה יר' טז, יט). 7 דילגתים: מילטתים, ולכאורה אלו דברי ה', אך בהמשך הטור מדובר על ה' בגוף שלישי, ואולי צריך להיות 'דילגכם' (על פי פליישר). מבית עבדים: ממצרים. ממקוש: ממקום שהיה לכם כמוקש ומכשלה. 8 המוליככם במדבר: הקב"ה, על פי דב' ח, טו. בלי עיקוש: בדרך ישרה, לא נפתלת; ונראה שנרמז כאן יישור הדרך באמצעות ענני הכבוד (הנזכרים בהמשך). השווה מכילתא בשלח, מסכתא דוהי בשלח, פתיחתא (עמ' 81): 'שבעה עננים (הקיפו את ישראל במדבר), ארבעה מארבע רוחותיהם, אחד למעלה ואחד למטה, אחד שהיה מהלך לפניו, כל הנמוך מגביהו וכל הגבוה משפילו, שנ' "כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקוב למישור והרכסים לבקעה"

וּלְשִׁמוֹ תִּבְרְכוּ וַיִּמָּצָא לָכֶם בְּבִיקוּשׁ
כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפַּח יְקוּשׁ 10

יְקוּשׁ | יָסִיר מֵאֵהְלֶךְ
בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לָךְ

זְכוֹר סוּכַת עֲנִי מַעֲלָה
חִקְרוּ לַהוֹדִיעַ לַסְּגוּלָה
טַהֲרָה בְּהֶדֶר וְעֲבוֹת וְכַפּוֹת וְעַרְבֵי נַחֲלָה 15
לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה

לִילָה | נְחִיתָה בְּעָמוֹד אֵשׁ לַהֲלֹךְ
מִדְּבַר בְּאַפֵּל יַהֲלֹךְ

יוֹמָם מִחוּרָב בְּסוּכָה לַהֲעֲנִינִיךְ
כְּאִישׁוֹן בַּת עֵין לְגוֹנֵנִיךְ 20
לְשִׁמְרֶךְ בְּקֶרֶב מַחְנֶיךְ
יְפֹל מִצֶּדֶךְ אֶלֶף וּרְבֵבָה מִיְמִינֶךְ

מִימִי <נָךְ> | חֲנִיפִים יַחְבִּיט
רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵט

מִבֵּין הָעַמִּים תִּקְבֹּץ עָמוּסִי 25

8 במדבר] כתב מבית עבדים ותיקן נ'

(יש' מ, ד). 9 וימצא לכם בביקוש: ותמצאוהו כשתבקשוהו, על פי דב' ד, כט. 11 יקוש: פח יקוש, מכשול. 13 זכור: פנייה אל כל אחד מהשומעים (ולדעת פליישר, פניית הפייטן אל עצמו). סוכת ענני מעלה: סוכה של ענני כבוד; השווה בבלי סוכה יא ע"ב: "כי בסכות הושבתי את בני ישראל" (וי' כג, כג), ענני כבוד היו'. 14 חקרו: ענייניו, גודל מעשיו של ה'. לסגולה: לישראל. 15 טהרה וכו': והיא (כנסת ישראל) שטהרה, כלומר זכתה, במצוות ארבעת המינים. בהדר ... נחלה: על פי וי' כג, מ. וצורת 'נחלה' במקום 'נחל' מדוחק החרוז, אך השווה תה' קכד, ד. 16 לא וכו': פליישר מפרשו כהמשך הטור הקודם, ומשמע הדברים: והיא (כנסת ישראל) לא תירא וכו'. אך שינוי הגוף של הפועל ('תירא' - נוכח בפסוק, נסתרת בשיר) נראה נועז בפיוטי ר' פינחס במקום שאין בו אילוצי תבנית (ראה מבוא, פרק חמישי, סעיף 2ד), ועל כן ייתכן גם לפרשו כשב ופונה אל מי שנאמר לו בראש המחרוזת 'זכור', וכאילו נאמר: אם תזכור את ענני הכבוד, שנועדו להודיע לישראל את גדולת ה', לא תירא גם אתה. 17 לילה: בלילה; השווה שמ' יג, כא. 18 מדבר וכו': ועמוד האש הולך כדי להצילך מדבר וכו'. 19 יומם ... להענייך: ביום הגן ה' עליך (על ישראל) מחורב וחום המדבר בסוכת עננו (השווה יש' ד, ה). 20 כאישון בת עין: תה' יז, ח. 21 לשמרך בקרב מחניך: על פי דב' כג, טו. 23 חניפים: את האויבים, הרשעים. יחביט: יכה. 25 עמוסי: את ישראל, על פי יש' מו, ג.

נֶאֱוֹךְ תִּדְשֵׁן וּתְרַעֲנֵן עֲרִסִי
סִלְעִי וּמִצֻּדָּתִי מִפְּלִטִי וּמִנוֹסִי
כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי

מַחְסִי | סִלְסְלוּהוּ קָהֵל אוֹם נוֹשְׁעָה
לֹא תֵאֻנָּה אֱלִידָךְ רָעָה 30

עֶמֶד עָנָן בּוֹ הִנְחָךְ וְסִילְסַלְךָ
פִּיאָרְךָ בְּיוֹשֶׁר נִבּוֹן וְיוֹשֶׁר מַעְגְּלָךְ
צָנָה וְסוּחָרָה אֲמַתּוֹ לְהַצִּילְךָ
כִּי מִלֵּאכִיו יִצֹּה לָךְ

לָךְ | הִמְלֵאכִים יִשְׁמְרוּ עַל מְשַׁכְּנוֹתֶיךָ וַיְבֹאוּנֶךָ
עַל כַּפִּים יִשְׂאוּנֶךָ 35

קְדוּשָׁתוֹ בְּכָל יוֹם תִּעְרוֹךְ
רִצְפַת כְּבוֹד לָךְ יִעְרוֹךְ
שְׁמוֹ אִם תִּבְרָךְ וְלוֹ תִשְׁתַּחֲוֶה וּתְבָרֹךְ
עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרוֹךְ 40

תִּדְרוֹךְ | כְּבִיר כָּאֵב אֲשֶׁר נָשַׁק
כִּי בִי חָשַׁק

תְּמִימִי בְּצַדִּיקְתִּי אֶסְתִּירָהוּ
הִיכְלִי אֲבִנָּה וְשֵׁם אֶטְעָהוּ

26 נאוך ב 31 עמוד ב וסלסלך ב 32 וישר מעגלך ב 33 צינה ב וסוחרה] כתב וסוחרה או וסוחרה ותיקן
נִי וסוחרה ב 35 ויבואונך] יביאוך ב 36 הטור חסר ב 38 ריצפת ב 42 חשק] כתב כנראה חשך ותיקן נִי
44 הִכְלִי א

26 נאוך: נוך, את המקדש. תדשן: תמלא בשפע וטוב. ותרענן ערסי: כמו 'ערשי', ומשמעו: ותחדש
את אהבתך אליי, והלשון על פי שה"ש א, טז. 27 סלעי ... ומנוסי: על פי שמ"ב כב, ב-ג.
29 סלסלוהו: פארוהו. קהל ... נושעה: קהל ישראל. 31 עמד: עמוד (כבמקבילה). וסילסלך:
ורוממך. 32 פיארך ... נבון: שיעורו: נבון (כינוי להקב"ה) פיארך ביושר; אך אפשר שתיבת 'נבון'
משובשת. מעגלך: דרכך. 33 צנה ... אמתו: תה' צא, ד. 35 לך: למענך. ויבואונך: ויבוא אליך.
37 קדושתו וכו': תשבח כל יום לשמו; ופליישר מציין שאולי יש כאן רמז לאמירת קדושה בכל יום
בימי ר' פינחס (ראה במבוא, פרק תשיעי, סעיף 3, ובהערה 13 שם). 38 רצפת כבוד: כנראה כינוי
למקדש. 39 ותברוך: ותכרע ברך. 41 תדרוך כביר: תנצח את אויבך החזקים (הפייטן משחק
ב'תרמ"ס כפיר' שבפסוק). כאב אשר נשק: כאברהם שחימש ('נשק') את חניכיו במלחמת המלכים
וניצח (הצעת ע' פליישר), או כיעקב שנשק לרחל וסופו שניצח את המלאך. 43 תמימי: את העם
הצדיק, ישראל. בצדקתי אסתירהו: אגן עליו ברחמי. 44 אטעהו: על פי שמ' טו, יז.

45 נִצַּח מִן הַמִּצָּר אֶרְחִיבֶהוּ
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ

וְאֶעֱנֶהוּ | כִּיּוֹם גָּזַרְתִּי יָם סוֹף וְהֶעֱבַרְתִּיהוּ
בִּישׁוּעָתִי יִרְאֶה אֹרֶךְ יָמִים אֲשֶׁבִיעֶהוּ

לז. מקדושתא לסוכות: פיוט ד

....
וּמִלֶּאךְ פָּנִי לִפְנֵיהֶם שִׁילַחְתִּי
וְהָ[... ..] וְתִלְהֶם נִגְלִיתִי
וּבְאֶבְרַתִּי אוֹתָם סוֹכְכָתִי
וְעֵנֶן כְּבוֹד עָלֵיהֶם פָּרַשְׁתִּי
לְמַעַן יִדְעוּ דִּירוֹתֵיכֶם כִּי בְּסוֹכוֹת הוֹשַׁבְתִּי

חי ו>קיים> מ>רום> נ>ורא> וק>דוש>

לח. מקדושתא לסוכות: קיקלר ופיוטים נוספים

קיקלר

עמוד תחומה

אֶחָזוּ לָנוּ / אוֹיְבֵי קְהֵלִי
דוֹדֵי / חִיבָלָם וְהִצִּילִי

45 המיצר ב 47 ביום² 48 בישועתי] שייך לטור הקודם א אשביעהו] ואראהו בישועתי נוסף אחריו א
לז-לח. מקורות: ט"ש Misc.10.150 (פיוט ד [5-1] ופיוט ה, ו 89-1, נ'); ט"ש ס"ח 278.92 והמשכו הישיר ט"ש ס"ח
135.59 (90-152, נ'); אוקספורד Ms. Heb. e. 40 (2705/10), דף 38 (מפיוט ה, 24-1, א); ט"ש H 4.12 10 (85-88, בתוך
קדושתת כלאיים, ב).
קיקלר: כותרת: יוצר עמ' א 1 איבי א 2 מדומי חנס הצילי א

45 מן המצר: תה' קיח, ה. ארחיבהו: אוציאהו למרחב. 47 גזרתי: על פי תה' קלו, יג. 48 בישועתי
יראה: על פי סוף הפסוק המתפייט. ובמקבילה חלוקת הטורים שונה, אך הנוסח נראה משובש.
לז. 1 ומלאך פני: על פי יש' סג, ט. 3 ובאברתי ... סוככתי: על פי תה' צא, ד. 4 וענן כבוד וכו':
השווה מכילתא בא, מסכתא דפסחא יד (עמ' 48): 'אין סוכות אלא ענני כבוד'. 5 למען וכו': וי'
כג, מג.

לח. ה. פתיחות מקראיות: שה"ש ב, טו-ה, יג; סיומות מקראיות במחרוזות הראשיות: תה' קכב,
א-ט; סיומות מקראיות במחרוזות הקדוש: תה' קמד, יב-טו. 1 אחזו ... קהלי: השווה שהש"ר ב,
טו: 'כשהוא מושל המצריים מושלן בשועלים, שנא "אחזו לנו שועלים"'. 2 דודי: הקב"ה. חיבלם:
היכם; והכוונה למצרים. ובנוסח המקבילה (הנראה משובש) נזכרת במפורש 'חנס'. ולשון 'חיבלם'

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת <לְדָוִד> שֶׁמֶחֱתִי בָּא <מְרִים> לִי

5 עד / בֵּיתוֹ נִהְלָךְ
על / הַר צִיּוֹן נִתְהַלָּךְ
בֵּית יְיָ נִלָּךְ

אָקוּמָה נָא / גַּם בַּעֲלוֹת רַגְלֵינוּ
מִצְאוּנֵי / הַחוּגְגִים בְּרוֹב קְהֵלֵינוּ
עוֹמְדוֹת הָיוּ <רַגְלֵינוּ>

10 פֶּזֶם <מוֹן>
רַגְלֵנוּ | פָּסְעוּ יַחַד בְּעַמְדֵיהֶם
נָאוּ חוּגְגִים בְּנַעֲמֵיהֶם
סְגוּלִים מְגוֹדְלִים בְּנַעֲוֵרֵיהֶם / קְדוֹשׁ <

15 כְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי / דְּרָשְׁתִּי שׁוֹכֵן שְׁמִים
הַשְׁבַּעְתִּי / הַבָּאִים לְחוּג עִם מַחֲוֹלַת מַחֲנֵים
בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם <

מִן] זֹאת עוֹלָה / וּבְזֹאת נַחֲוִיָּה
הִנֵּה / יִרְאוּ בְּעִיר כְּסֵא יְיָ קְרִיָּה
לִירוּשָׁלַם <הַבְּנוּיָה>

20 אֶפְרָיִם עָשָׂה / וּבּוֹ חָפַף יְדֵיָיו
עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף / לְגִדּוּדָיו
כְּעִיר שְׁחוּבָרָה לָהּ יַחֲדוּ

3 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְיָ בְּצִרְתָּהּ לִי (!) א <לְדָוִד> בֵּין הַשִּׁטִּין נִי 4 נִלָּךְ א 7 אָקוּמָה גַּעֲוֹת בַּעֲלוֹת דְּגִלְנוּ א
8 מִצְאוּנֵי חֶסֶד א 10 רַגְלֵנוּ <דְּגִלְנוּ> (!) א פָּסְעוּ א בְּעַמְדֵיהֶם] בְּמוֹעֲדֵיהֶם א 11 בְּנַעֲמֵיהֶם] בְּפַעְמֵיהֶם א
12 קְדוֹשׁ <לִפְנֵי קְדוֹשׁ> א 14 עִם מַחֲוֹלַת בְּרוֹב א 15 יְרוּשָׁלַם א 16 וּבְזֹאת] וּבַעֲזָא א 17 קְרִיָּה] קְרוּיָה א
18 כּוֹלֵם יַעֲלוּ לִירוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה א 19 אֶפְרָיִם] נִרְאָה כְּתוּב עַל גְּבִי מַחֲקֵי חָפַף] יְחֻפֵּף א 21 יַחֲדוּ א

כֹּאן בֹּא בְּנִיגוּד לְשׁוּעֵלִים הַמַּחְבְּלִים שֶׁבְּפֶסֶק הַמַּתְפִּיט. 7 בַּעֲלוֹת דְּגִלְנוּ: בַּעֲלוֹתֵנוּ לְרַגְלֵנוּ. 8 בְּרוֹב
קְהֵלֵנוּ: בְּקִהְלֵנוּ הַרְבֵּי. 10 בְּעַמְדֵיהֶם: בְּעַמִּידָתָם בְּמִקְדָּשׁ; וּבְמִקְבִּילָהּ: בְּמוֹעֲדֵיהֶם. 11 בְּנַעֲמֵיהֶם:
בְּחִגֵּיהֶם הַנַּעֲמִים; וְנוֹסַח הַמִּקְבִּילָהּ: בְּפַעְמֵיהֶם, וְהוּא מַעֲנִיין 'רַגְלֵנוּ' שֶׁבְּטוֹר הַקּוֹדֶם, וְעַל פִּי מֶה
יִפּוּ פַעֲמִיךָ (שֶׁה' ש"ז, ב). 12 סְגוּלִים: עִם סְגוּלָה. קְדוֹשׁ <: הַמִּלָּה אֵינָה מִקְוֶשֶׁת; וּבְמִקְבִּילָהּ: לִפְנֵי
קְדוֹשׁ. 13 שׁוֹכֵן שְׁמִים: אֶת הַקֶּבֶ"ה. 14 מַחֲוֹלַת מַחֲנֵים: כִּינוֵי לְיִשְׂרָאֵל, עַל פִּי שֶׁה' ש"ז, א.
16 וּבְזֹאת: וְעַל יְדֵי הַתּוֹרָה (עַל שׁוֹם דִּב' ד, מִד). נַחֲוִיָּה: מוֹנֵהגַת. 17 בְּעִיר ... קְרִיָּה: עַל פִּי יר' ג,
יז: 'בַּעַת הַהִיא יִקְרָאוּ לִירוּשָׁלַם כְּסֵא ה'". קְרִיָּה: כְּמוֹ: קְרוּיָה (וְכַךְ בְּמִקְבִּילָהּ). 19 חָפַף: לְשׁוֹן חוּפָה.
20 לְגִדּוּדָיו: בַּעֲבוּר יִשְׂרָאֵל.

פז > מון <
י > חדו < | הודו לשוכן עליות
כלולים כמגדל בנוי לתלפיות
הנה נא בנותינו כזויות / ק > דוש <

25 צאנה וראנה / זיו שכינת יה
הנד / שכונה בבית איויה
ששם ע > לו < ש > בטים < שבטי יה

שיניך / חכמות יביעו לאל
כחוט השני < / באריאל
30 עדות ליש > ראל <

כמגדל / טירת אמוני
שני ש > דך < / נעימים בפעמי זמני
להודות לש > ס < יי

פז > מון <
יי | ביופי מוכלל בהיכל
35 רננות ישמיע בהיכל
ביושר מחוטבות תבנית היכל / ק > דוש <

עד שיפוח היום / יעשוה כמשפט
כולך / רצויה במנחתו ונסכו כמשפט
כי ש > מה < יש > בו < כסא > ות < למשפט

40 אתי מלבנון / כמגדל דויד
לבבתיני / עטורה ברביד
כסאות לבית דוד

מה יפו / לוקחי [...] ...]

22 עליות: שמים. 23 כלולים: מושלמים ביופיים. כמגדל וכו': על פי שה"ש ד, ד. 26 שכונה: מצויה, שרויה. בבית איויה: במקדש, על שום תה' קלב, יג. 28 שיניך: פיק, דיבוריך. 29 באריאל: בירושלים, על שום יש' כט, א. 32 בפעמי זמני: במועדים, בעלותך לרגל 'שלוש פעמים בשנה' (שמ' כג, יז ועוד). 34 מוכלל: מעוטר. 36 ביושר וכו': הקריאה מסופקת, ואולי הוא 'ביושר', ומשמע הטור: כדבריהן הישרים של אלו המחוטבות וכו', כלומר של בנות ישראל. 37 עד שיפוח: מהמשך הדברים נראה שהפייטן דורשו לעניין הפחת ריח הקרבנות. יעשוה כמשפט: השווה וי' ט, טז, וכאן הוא מוסב כנראה על עולת החג. 38 במנחתו ונסכו כמשפט: במנחת הנסכים של מוספי החג (הלשון על פי במ' כח, יח ועוד). 40 כמגדל דויד: שה"ש ז, ב.

נִפְתַּת תַּטְפָּנָה / הַ[שׁ]פְּתִים
[שׁ]א[לו] שְׁלוֹם / יְרוּשָׁ > לָם <

45

פז > מון <
יְרוּשָׁ > לָם < | יַעֲלוּ לָהּ [הַ]בָּא[י]ם
קְהִילוֹתֵינוּ מִי יֵרָאִים
בְּחָג מְזוּיָנוּ מִלְאִים / ק > דוּש <

אוצר החכמה

ג[ן] נְעוּל / מְעוּטָר בְּשׁוּבְבִיךְ
שְׁלַחֲךָ / מְדוּשָׁן בְּקִיטוֹר מוֹר חֲבִיבֶיךָ
יִשְׁלִיו אוֹהֲבֶיךָ

50

נֶרֶד וְכַרְכָּם / נֶקֶטָר בְּאוֹהֶלְךָ
מַעֲיָן גָּנִים / אֶהְלֶךְ
יְהִי שְׁ > לוֹם < בְּחִילֶךָ

אוצר החכמה

עוֹרִי / סְגוּלָה וּבּוֹאִי לְנַחֲלֶתְךָ
בְּאִתִּי / לְבֵית מְנוּחָתְךָ
שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ

55

פז > מון <
בְּאֶרְמְנוֹתֶיךָ | הַדּוּדִים בְּעֶלְזוֹן
זְמִירוֹת [נַע]נֹ בְּחֶזֶן
נְעִימִים מְפִיקִים מִזֶּן אֶל זֶן בְּפֶרְזוֹן / ק > דוּש <

60

אֲנִי / עִלְזָתִּי בְּשַׁעֲשׁוּעִי
פְּשָׁטִי / [צִקְתִּי רוֹן לְמוֹשִׁיעִי
לְמַעַן אַחִי וְרַעִי

49 בשובביך: הניקוד על פי כתב היד, ומשמעו אולי: אפילו ברשעים שבך, בעשותם תשובה.
50 שלחך וכו': השווה במ"ד יג, כ: "שלחך פרדס רמונים ... נרד וכרכום קנה וקנמון", הוי "מלאה קטרת". 53 אהלך: מלשון 'מר ואהלות', צמחי בושם. 55-56 סגולה: ישראל (שמ' יט, ה).
לנחלתך ... מנוחתך: כמו: לנחלתך, מנוחתך, והנטייה על דרך הריבוי מדוחק החרוז (ראה במבוא, פרק שביעי, סעיף ג2). לבית מנוחתך: למקדש, השווה דה"א כת, ב. 58 הדודים: נראה שצריך להיות (משום העניין והחתימה): חדודים, שמחים (מלשון חדוה). בעלזון: בעליזות, בשמחה.
60 בפרזון: אולי משמעו: בבטחה, בלא צורך בהגנת חומות; אך אפשר שהוא כינוי לירושלים, על שום זכ' ב, ח. 61 עילזתי: כמו עלזתי, שמחתי. 62 פשטתי: הוסף: ידי, ומשום כך המשך הציור הוא 'צקתי רון'. למושיעי: כמו: למושיעי, להקב"ה, והריבוי מדוחק החרוז.

דודי / פץ לחבבך קמתי אני / ללבבך אדברה נא ש' לום < בך	65
פתחתי / ציחצוח להללך מצאונני הש' < מרים > / וצעקתי למולך למען ב' < ית > יי אלהי [נו] א' < בקשה > ט < וב > לך	
פז < מון > לך חכמות צרופות זיונם באהב רצופות קהילות נמו צאנינו מאליפות / ק < דוש >	70
השבעתי א' < תכם > / קהלו מה / תגידו לו באהלו אשרי העם ש' < ככה > לו	75
דודי / רועה כמהיו ראשו פתם פז / בנגהיו אש' < רי > העם ש' אלהיו	
עיניו כיונים / שחורות לשלמך לחיו כערוגת הבשם / ישכון באולמך מה יפו פעמך	80
פז < מון > פע' מיד' נעימים בשלוש פעמים נקדש במרומים	
אל נא	אל נא וג'

64 דודי פץ: הקב"ה אמר. לחבבך: כמו לחבבך (פנייה לכנסת ישראל). 65 קמתי ... ללבבך: ציטוט דברי הקב"ה: קמתי לאהוב אותך. 67 פתחתי וכו': דברי העם אל ה'. ציחצוח: כנראה: דברים מלוטשים ומצוחצחים. 71 זיונם: קישוטם. באהב רצופות: על שום שה"ש ג, י. 72 קהילות נמו: קהילות ישראל אמרו. 74 באהלו: במקדש. 75 אשרי וכו': המשך רצף הסיימות שבמחרוזות הקדוש. 76 כמהיו: ישראל. 77 בנגהיו: בזיו אורו. 79 שחורות: כנראה ציון של נוי לעין. לשלמך: לשלם לך שכרך; והנטייה החריגה (במקום לשלמך) מדוחק החרוז. 81 מה יפו וכו': שה"ש ז, ב, והובא כאן משום שגם הפרק המפויט בתהילים הסתיים. 83 בשלוש פעמים: בעת העלייה לרגל (ראה לעיל 32). 84 נקדש במרומים: יש להוסיף אחרי טור זה: קדוש.

ובכן ולקחתם לכם ב'יום הראשון וגו'

אילי איילי על מחלישי

85 יָדְיוֹ גְּלִילֵי זֶהָב / אוֹפֶז בְּלִי עֶקְשׁוֹן
מְמוֹלָאִים / בְּפֶז כֶּדֶת פְּרִשׁוֹן
בְּחֶג הַסּוּכּוֹת עָלוּ בַּפְּרִשׁוֹן
וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן

פזמון

ולקחתם לכם ביום הראשון וגו'

....

90 הַסִּיפֵי עֵינֶיךָ / מְנַגְּדֵי אֶת חֲכָמִים
כִּי הֵם הִרְהִיבוּנִי / בְּרִיחַ בְּשָׁמִים
נֶרְדַּע עָלַי רִיחוֹ עִם קִטְרֶת סָמִים
לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים

ובכן ולקחתם לכם ביום הראשון וגו'

95 שִׁינֶיךָ / כְּעַפְרִים סְחִיפֵי צֹאנִי
שָׁעָלוּ / לְהַר צִיּוֹנִי
עָשׂוּ יוֹם סוּכָה לְזֵכֶר עֵינֶיךָ
וַחֲגוּתֶם אֶתוֹ חֶג לִי

פזמון

ולקחתם לכם ביום הראשון וגו'

100 כְּפָלַח הָרִאשׁוֹן / פְּנִתִּינוּ דוֹשָׁנָה

85 אופן ב [ב]לי] ההשלמה לפי ב 86 בפז] חסר ב 87 בפרשון] ברגשון ב

ו. כותרת: אילי ... מחלישי: תחילת פיוט מקדושתא לשבועות של ר' יוסף אבן אביתור, והובא כאן (כבכתבי יד נוספים) כציון לחן. פסוקי הפתיחות המקראיות: שה"ש ה, יד-ז, ב (אחרי המחרוזות הראשונה חסרות חמש או שש המחרוזות הבאות, ובהן אותיות ג-ל מן האקרוסטיכון וששת פסוקי שה"ש ה, טו-ו, ד). פסוקי הסיומות המקראיות: וי' כג, מ-מג. בחלק מן הטורים (108, 123) אין סיומות מקראיות. 85 זהב אופז: השווה יר' י, ט. בלי עקשון: בלא עיקשות ועקמומיות. 86 כדת פרשון: כתורה. 87 בפרשון: נראה שהוא גרירה מהטור הקודם, וצריך להיות (כבמקבילה) בְּרִגְשׁוֹן, כלומר בהמון. 90 עיניך ... את חכמים: השווה שהש"ר ה, יב: "עיניו" אלו סנהדרין, שהם עינים לעדה. 95 סחיפי צאני: על פי ההקשר הוא כינוי לישראל, אך לשון 'סחיפי' קשה. ו'צאני' במקום 'צאני' מדוחק החרוז. 100 הראשון: צריך להיות (על פי הפסוק המתפייט): הָרִמּוֹן. פנתינו: ארצנו.

בְּנֶרֶד וְכֶרֶכּוּם וְקֶנָה צִינָה
וְסוּפָה בְּשֶׁמַח עָשׂוּ בְּרִנָּה
שְׁבַעַת יָמִים בְּשָׁנָה

פז > מון <

וְלִקְחָתֶם לָכֶם וּג'

105 שְׁשִׁים הֵמָּה / קֶהֱלוּתֵיכֶם
בְּרִיחַ נִיחֹחַ אֲרָצָה אֲתֶכֶם
הַסְּכוּכִים בְּעֲנִי ש' [...] ^{הַסְּכוּכִים}
רִנְנוּ וְלִקְחוּ בְּאַרְבַּע מָנִים סוּפָתְכֶם

פז > מון <

וְלִקְחָתֶם [...] ...]

110 אַחַת הִיא יוֹנְתִי / שׁוֹנָה שְׁבִיבִים בְּאַבְרָתוֹ
נְצוּרִים וְסְכוּכִים בְּסוּפָתוֹ
תִּבְעוּ לְהִרְאוֹת בְּמוֹ חֲגִיגָתוֹ
בַּח > דָּש < הַשְׁ > בִּיעִי < תַּחֲוֹגוּ אֹתוֹ ^{הַסְּכוּכִים}

פז > מון <

וְלִקְחָתֶם לָכֶם וּג'

115 מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה / בְּנַעֲלֵי פְעָמִים
נִשְׁקָפָה כְּמוֹ שֶׁחָר וְנִדְגָלָה אִיוָּמִים
חָכוּ מִמִּתְקִים סִיחַ לְדוּדָה מְנַעֲיָמִים
בְּסִכּוֹת תֵּשׁ > בּוֹ < שְׁבַע > ת < יָמִים

וּבִכֵּן וְלִקְחָתֶם וּג'

120 אֶל גִּינַת אֶגּוֹז יִרְדְּתִי לְרִאוֹת / הֶלְכוֹת

105 ששים ... קהלותיכם: השווה שהש"ר ו, ד: "ששים המה מלכות", ששים אלו ששים רבוא שיצאו (ממצרים) מבן עשרים שנה ומעלה'. 106 בריח ... אתכם: יח' כ, מא. 108 רננו וכו': טור זה בא כאן במקום הסיומת המקראית הצפויה: 'חַקֵּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם', ולשונו מעט מגומגם, ואולי אין הוא מקורי; ומשמעו (כפי שהוא לפנינו) כנראה: רננו בלקיחת ארבעת המינים ובמצוות סוכה. 110 שונה וכו': קשה. 112 תבעו: ביקשו. להראות וכו': לחוג לפני ה' בפומבי. 115 בנעלי פעמים: על פי שה"ש ז, ב. 116 ונדגלה איומים: במקום: 'אַיִמָּה כְּנִדְגָלוֹת' שבפסוק המתפייט, ואולי יש לנקד 'אַיִוָּמִים'. 117 חכו ממתקים וכו': שה"ש ה, טז, והם הדברים ('סיח') שישראל מנעימים להקב"ה ('לדודה'). 120 אל וכו': דברי ה'. ירדתי לראות הלכות: השווה שהש"ר ו, יא: "אל גנת אגוז ירדתי", זה העולם, "לראות באבי הנחל", אלו ישראל, "לראות הפרחה הגפן", אלו בתי כנסיות

כְּשִׁרְתִּי מִזֶּרֶחַ וּלְבֹנָה עַל הַמַּעֲרָכוֹת
הוֹשַׁבְתִּי בְּסוּכֹתִי וְעָנִי עָלֵיהֶם מְסוּכֹת
נְעִימִים יֵשְׁבוּ בְּסוּכֹת בְּסוּכֹת

פז>מון<

וּבִכְן וּלְקַחְתֶּם לָכֶם וּג'

125 לא יִדְעֵתִי / בְּרָצוֹן חֲשׂוּקָה כָּכֶם
יִרְדְּתִי לְרִיחַ נִיחוּחֵיכֶם
רַעֲנָנִים יִהְיוּ וּמִשְׁרָב וּמִשְׁמֶשׁ אֲסוּכְכֶם
לְמַעַן יִדְעוּ דִּירוֹתֵיכֶם

פז>מון<

וּבִכְן וּלְקַחְתֶּם לָכֶם וּג'

130 שׁוּבִי / עֲלִזִּי יוֹנְתִי בְּאַרְיֵאל
קָחוּ לָכֶם אַרְבַּע מְנִים לְהֵלֵל לְאֵל
בְּעָנְנִי סֶכֶךְ בְּחוּכֵי אֵל
כִּי בְּסוּכֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וּבִכְן וּלְקַחְתֶּם לָכֶם וּג'

135 מֶה יָפוּ פְעָמֶיךָ / חֲוָגִים לְבָרְכוֹ
זֹבְחִים זָבַח לְמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ
קָהְלוּ בְּאַבְרָתוֹ יְסוּכְכוֹ
וַיְהִי בְּשָׁלֹם סוּכּוֹ

121 כשרתי] נראה בכה"י בשרתי 123 בסוכות בסוכות] נכפל בסוף עמוד ובראשו, ובשולי העמוד שומר דף בס

ובתי מדרשות'. 121 כשרתי: כאשר ראיתי. על המערכות: על המזבח. 122 מסוכות: פרושות כסוכות. 123 נעימים: כינוי לישראל, ובא כאן משום החתימה, במקום המשך הפסוק: 'כל האזרח בישראל ישבו בִּסְכָת'. בסוכות בסוכות: הכפל נראה לכאורה מיותר, אך הוא מכוון בכתב היד (כעולה משומר הדף, ראה ש"נ), ואולי יש לפרש את הראשון כסוכות ממש ואת השני כחג הסוכות. 125 לא ידעתי וכו': דברי הקב"ה: לא ידעתי ברצון, כלומר לא אהבתי שום אומה שתהיה לפניי חשוקה ורצויה כמותכם. 126 ירדתי ... ניחווחיכם: ירדתי להשרות את שכינתי ביניכם בזכות הקרבנות שהגשתם לפניי לריח ניחות. 127 רעננים יהיו: מוסב על בני ישראל. ומשרב וכו': השווה יש' מט, י. 130 יונתי: פנייה לישראל, על פי שה"ש ב, יד ועוד. באריאל: בירושלים (יש' כט, א). 132 בענני סכך: כמו: בסככי בענן, כאשר אשוב להשרות שכינתי ולהגן בענני. בחוכי אל: על המחכים לאל ולגאולתו, ישראל. 137 קהלו ... יסוככו: שיעורו: יסוכך את קהלו באברתו, והלשון על פי תה' צא, ד. 138 ויהי וכו': תה' עו, ג.

פז>מון<

ובכן ולקחתם לכם ביום וג'

רהט אחר

[ל]חן מים אדירים

ובכן שיר המעלות אל יי בצר>תה< לי

140 ז שִׁירָךְ / אֲנִי הַסֵּהר מִלּוֹי שְׁמִנִי
סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים בְּרַעֲנֵנִי
בְּחִצְרוֹת אֱלֹהִים אֲנֵעִים שִׁיר הַגִּיּוֹנִי
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יי

ובכן בסככות תשבּוּ שְׁבַעַת יָמִים וג'

145 שְׁנֵי שְׁדִיךְ / גְּלִילִי זָהָב סְפוּרִים
[... ..]
דְּצָתִי בְּנוּעַם אֲמָרִים
שִׁיר לַמַּעַל>וֹת< אֲשָׂא עֵינֵי אֶל הַהָרִים

ובכן בסככות וג'

150 צִנְאָרְךָ כַּעֲדָר / הַשֵּׁן בְּרוּב קֶהְלִי
בְּהַעֲלוֹתִי לְרֹאוֹת פָּנֵי אֵל
וְתִמְרוֹת עֵשֶׂן יַעֲלוּ לִי
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִיד שְׁמַחְתִּי בָּא>מָרִים< לִי

פז>מון<

בסככות וג'

140 מילוי] מתוקן בשוליים לצורה מילאוי 151 בהעלותי] אולי בהעילותי

ז. פסוקי הפתיחות המקראיות: שה"ש ז, ג ואילך. סיומות מקראיות: פתיחות הפרקים מתה' קכ, א ואילך (שירי המעלות). 140 מילוי שמני: כנראה בהוראה כללית: מלא מכל טוב. 142 הגיוני: לשון הגייה והשמעת קול. 144 שיר וכו': תה' קכ, א. 145 גלילי זהב: כלשון שה"ש ה, יד. ספורים: מנויים וחשובים; והטור הבא נשמט ולא הועתק בכתב היד. 147 בנועם אמרים: באמרים נעימים, כנראה: בתורה. 148 שיר וכו': תה' קכא, א. 150 כעדר: נראה שהוא שיבוש בהשפעת שה"ש ד, א: 'שערך כעדר העזים', וכאן צריך להיות (על פי הפסוק המתפייט): כמגדל השן. ברוב קהלי הרב. 151 אל: צריך להיות אלי; והעניין על פי שמ' לד, כד. 152 ותימרות עשן וכו': הלשון על פי שה"ש ג, ו, ונראה שהם דברי הקב"ה על עשן הקטורת והקרבנות העולה לפניו. 153 שיר וכו': תה' קכב, א.